

עין משפט
נר מצוה

NE א מיי פֿאַר מוהל
 מײַס בײַ וױסד מוהל
 שמעון הלסע יב טױשע
 יײד פֿי שלא סעף קס:
פב ב מיי פֿאַר מוהל
 מײַס הלסע ב טױשע
 סס סעף קס:
פג ג מיי סס הלסע ב:
פד ד מיי פֿאַר מוהל
 שמעון הלסע ט:
 ה װײַס פֿאַר מוהלס
 מעשר הלסע ב:

חנו אילן שחננו
 מיתותיו קודם ש"ו בשבט
 המצרים לשנה ששברה,
 ויחננו אחר ש"ו בשבט
 המצרים לשנה (שעברה)
 הבאה. א"ר נחמיה בן
 דברים שחננו אילן
 העושה כעץ שחן בריבית
 בשנה. מירוש שחי
 דיומין אילן
 ששקטין. [ב"א שטרען]
 שחי מירוש בשנה כגון
 חנו שערות מירוש כקין
 ויחננו. אבל אילן עושה
 בריבית אחת, כגון הרקלין
 ויחננו והחננו אילן
 שחננו מיתותיו קודם
 ש"ו בשבט המצרים
 לשנה הבאה, וקיסאיל
 ב"ב הדנונו. ד"י יוחנן
 שחננו כן שמעון בן לוי
 קיסאיל א"ר יוחנן ב"ב.
 [אמר ר' יוחנן נתן
 חנו כחבורין ב"ב וקיסאיל

[illegible]

בר בר חנה תאני
פירשנום במס' ע"ו. וס
ובשלישית נגמרינן והן

ורבותינו נמנו באושא. איז דגרסי' אחריוג אחר חטתו בין למעשר בין לשביעית דכברי לה השתא כ"ח' לעיל (דף ק"ד:) ולא נראה דזהדיא מוכח כפי' לילוב המזל (פסוק דף מ.) דגרסינו אחר לחימה וג' מחלוקת דכדכר: **שתי בריבות פ"ד.**

דלא שייך לשון נריכה דזבאלו אלל
 זיניס דכ"ד? בקונטרס דמתן דפסק
 המוכר את הספינה (גי' דף פ.) הלוקח
 פירות שזק מפרים נריכה דלאוה
 ואלו לפרס דפרק משום דלן אילן
 טוען שמי פעמים בשנה דהא אשכחן
 ונופירה ברש עושין פסין (ועדיין דף
 י"ג) ומיהו י"ל משום דקשיא ליה
 דכיון דלא שכיח איל לן חלק מדרגתן
 בגון הקדשים והזיתים. תוס' תוס'
 נקט וזית דמדה כהו ח"ק
 דתצנזא וזיתים אחר שלש ולא אחר
 המטה: **נהגו** העם בהרובין ברבי
 דנחמיה. לאו דוקא נקט מרובים
 דהוא הדיו דקלים וזיתים וכל אילנות
 דאילנות נריכה אחת בשנה מדפרין
 עליה ריש לקיש מצנזת שזח וא"ת והא
 מצנזת שזח מפרס דפסק כולל מדרסין
 (ברכות דף מ:) תאני חורמא דברס
 כולל גדול (שם דף סה.) אמרין
 שלקוטין כחד למעוטי תלסא ואע"פ
 שלש חלקין בין סתם תאנים לתאני
 חורמא הא דכ"ק דפאה (מ"ה)
 תאני תאני מצנזת שזח מפרס כחד ולא
בבית שזח. אמרין כחד מדרסין
 (ברכות דף מ:) אמר דכה
 בר בר חנה תאני חורמא ופרי
 גרוע הוא דנמשע ברש מסת
 דמאי דלא נחשדו עליהם עמי הארץ
 דהא הקלן שדמאי השקטן הריטין
 והעורדרין וצנזת שזח וכן משמע
 דכ"ק דע"ז (דף י"ג) וס' דאמרין
 גבי שניעת היסופי עליהן מוכספין
 וצנזת שזח אלל מעיקרא לא נהגו
 בבית שניעת שלא חזו צנזתים
 וקשיא דכ"ק דשנעוטי (דף י"ג) וס'
 משמע שהוא פרי חסוד גבי מותרות

קִקְחַת מִנְחֹנָה כִנּוּתָּהּ (שֶׁעַם) לְאֵלֶם כֵּן
 שֶׁכֹּהֲלֵיךָ אוֹתוֹ כִּבְיֹוֹת סִפּוּדָה וְהִינִי כִנּוּת שׁוֹחַ דְּלֹאמֶרְךָ כִּבְרָאִית
 וְהָיָה גַבִּי עַד שֶׁאֵלֶם אֶלֶם הֶאֱשִׁיךְ דְּקָרוֹ לִי כִנּוּת אֲשֶׁר לִפִּי שִׁגְרִי
 וְהָיָה שְׂשׂוּחָה אוֹכֵלָה דְּקָרוֹ לִי כִנּוּת שֶׁעַם לִפִּי שִׁגְרִי שִׁבְעָה אֲמִירֵי
 בְּנֵי־לֵוִי וְכִפְרָה אֲרֻבָּה נְדָרִים (וְדָרָם כֵּן) גַּבִּי נִידֵר מִן הַכֹּהֲלָה
 וְהִינִי כֵּן כִנּוּת (שֶׁעַם) וְאֶלֶם אֵלֶּי הִינִי יוֹדֵעַ שִׁבְעָה (א) (שֶׁעַם)
 כִּתְּבוּהָ מִשְׁמַע נָמִי דְּפָרִי טוֹב הוּא וְלִבִּי יוֹחֵן דְּפִטְר בִּירוּשָׁלַם
 בְּרִינִים אֲמַח אֶפְלִי בִּנְדֹאֵי וְדִמְאִי דְּמַמְתִּיחִן לֹאֹ דְּקֹאֵל לִפִּי שִׁבּוֹב
 מִיִּמִּינִי (א) דִּמְאִי בָּאִין אֵלֶם מִן הַהֶפְקֵר אֲשֶׁר מִלִּינֵי לְמִימֵר דְּפָרִי
 הוּא הַגְדֵּל בִּיעֲרִים שְׂהוּא מִקּוֹס הִפְקֵר וּפְטוּר מִן הַמַּעֲשֵׂר אֲעִי"ם שֶׁ
 בִּיעֲרִים מְעִיקְרָה לֹאֹ מִשּׁוֹס גִּירֻעֻתָּהּ אֵלֶם אֵלֶם מִשּׁוֹס דְּעוּשׂוֹת שֶׁלֹּא
 שִׁבּוֹב לְקִיטָה כִּיֹּן דְּעִיקָר אֵינֶם נִגְמָרִין כִּנּוּת שְׁחֻטִּים כֵּן אֵלֶם לִרְשִׁי
 מִשּׁוֹס גִּירֻעֻתָּהּ אֲשֶׁר וְעִיקְרָה דְּהִי"ם כְּוֹחִים כִּי"מ (כִּבְרֹת כֵּן) דִּלֵּךְ
 וְכִפְ"ק דְּעו"י (דָּף ד.) תִּלְמִינ חִיּוּרָתָהּ קָרִי לִי וְכִי" אֲרֻבָּה נְדָרִים (א) דִּלֵּךְ
 דְּשִׁלְשָׁה מִיִּי תִלְמִינִן שֶׁן שְׁחֻרֹת וְלִנְנוֹת הֵן כִּסֵּם תִּלְמִינִן וְכִנּוּת שׁוֹחַ
 לִפִּי שְׁחֻלִין הֵקֵלְכֵן בְּמִקְוֵאלֵךְ אֵלֶם כִנּוּת שֶׁעַם דְּשִׁנְעוּתָּהּ וְדִרְסִי הֵן וְיִ
 מִשְׁכָּחִים (א) וְנִמְחָה הֵעֵךְ לְהַשְׁכִּיל וְאִית דְּגִרְסִי כִפְ"ק דְּעו"י מוֹכְסִכִין
 (דָּף ד.) (שֶׁם) לְמִלְרִי" הוֹאֵב וְהִלְרִי וְהוֹכֵב וְהִנְמֵר וְהַגְדֵּלֵם לִשְׁלֹשׁ
 מִלִּינֵי חֲבֵר וִישׁ אֹמֶרִים כִּנְגֻדֹּ (א) מוֹכְסִכִין כִנּוּת שׁוֹחַ וְכִי" שֶׁן כִּבְיֹוֹת
 נִשְׁתַּעַת הֵאִילִן שֶׁל כִנּוּת שׁוֹחַ אֵין טוֹעֵן מִירוֹת עַד שֶׁעַם שִׁינִס וְהִלְרִי
 וְכִנְגֻדֹ בָּאִילִן חֲרוֹב וְחֲרוֹב זֶה שִׁשְׁעָת נִשְׁתַּעַת עַד שֶׁעַת נִשְׁתַּעַת מִירוֹת
 נִגְמֵר פִּרִי דְּלֹאמֶרְתִּין הֵכָּל: **שֶׁבֶקֶת** רַבְנָן וְעֻבְדָּהּ בְּרִינֵי נַחֲמִיָּה: עֲלִים
 מִשּׁוֹס דְּאֲבִיר יֵה שֶׁבֶקֶת רַבְנָן וְעֻבְדָּהּ בְּרִינֵי נַחֲמִיָּה: נִרְאֵה לִי קִי
 לְקִם וְכִי שֶׁבֶקֶת רַבְנָן וְעֻבְדֵי כִרְכִי נַחֲמִיָּה דִלֵּךְ אֲמֵרָה
 נִהְגוּ מִשְׁמַע כִּפְרָה כִּתְּבוּהָ דְּעִנִּיתִי (דָּף כ.) דִּלֵּךְ עֲבִיד לֹא מִהֲדָרִים
 עֲבִירִי פִסְחִים (דָּף ק.) גַּבִּי הֵאֱלֹאֵר רַבִּי יוֹחֵן נִהְגוּ הֵכָּן כִּבְיֹוֹת
 וְכִי אֲשִׁמְשִׁם בְּרִישָׁא וְהִדֵּר דְּלֹאמֶר וְכֵלֵל וְכֵלֵל מִתִּישָׁב כֵּלֵל וְכֵלֵל
 עֲשִׂיתִי מִלֵּאלֵהָ מִתְּמֹס שֶׁנִּהְיָ דִּכְיוֹן דְּמִי אִסְרוּרִי לֹאֹ תִלְמִינֵי מִמֵּן
 לְקִם וְכִי שֶׁבֶקֶת רַבְנָן וְעֻבְדֵי כִרְכִי נַחֲמִיָּה דִלֵּךְ אֲמֵרָה

ויוצאת. והן בנות שוח ובנות שבע ובלוקסין כולן מיני האנים. וכבר
דרך בנות שוח הללו שחונטין בשנה הראשונה הן מנין ובשנייה כחל
צמל. ובכל שנה הן חונטין וכך סידורן. מה שחונטין בשנה הראשונה

חסורי מחסרה והכי קטני אתרוג אחר לקטונו
למעשר ואחר חנטה לשביעית ורבותינו
בנמנו באושא⁽⁶⁾ אחר לקטתו בין למעשר
בין לשביעית איתמר רבי יוחנן וריש
לקיש אמרי תרוייהו אתרוג בת ששית
לכנססה לשביעית לעולם ששית כי הוא
דבין אמר רבי יוחנן "אתרוג בת ששית
שכנססה לשביעית אפילו כזית ועשית
בשבכר חיובין עליה משום טבל ת"ר אילן
שחנטו פירותיו קודם מ"ו בשבט מתעשר
לשנה שעברה אחר מ"ו בשבט מתעשר
לשנה הבאה אמר רבי נחמיה בד"א כאילן
שעושה שתי בריכות בשנה שתי בריכות
ס"ד אלא אימא כעין שתי בריכות אבל
אילן העושה בריכה אחת כגון דקלים
וזיתים וחרוכין אע"פ שחנטו פירותיהן קודם
מ"ו בשבט מתעשרין לשנה הבאה אמר רבי
יוחנן :נהגו העם כחרובין כרכי נחמיה
אייתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן⁽⁷⁾ בנות
דרשות שביעית שלהן שניה מפני שעושות
שלש השנים אישתק א"ל ר' אבא הכהן
לרבי יוסי הכהן אמאי ישתק לימא ליה
אמינא לך אנא רבי נחמיה ואת אמרת לי
דרבנן משום דא"ל שבקת רבנן ועברת כרכי
נחמיה ולימא ליה קאמינא לך נהגו ואת
אמרת לי איסורא דא"ל במקום איסורא כי
נהגו שבקינן⁽⁸⁾ (ליה) ולימא ליה כי אמינא
לך אנא מעשר חרוכין דרבנן ואת אמרת
לי שביעית דאורייתא אלא אמר רבי
אבא הכהן תמיהני אם השיבה ריש לקיש
לתשובה זו אם השיבה הא אותבה אלא
אימא אם קיבלה רבי יוחנן אם לא קיבלה:
מתני'

של שמונה כדמפרש טעמא: בה בשביעית איין נגמרין אולוין ונהבא דהו בשביעית למחול דהו בחד לקיטא אה שבקינן לבו. בחמיי: אה דע להשיב אה לא קיבלה דלא דמי מעשר פירות האילן

וְעַתָּה מִן הַמֶּשֶׁךְ אֲנִי שֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאִם
אֵלֶּה מִשּׁוֹם דְּעוֹשׂוֹת לִשְׁמֹר שְׂמֵיךְ הַמִּלְחָמִית הַזֶּה וְאִם
זֶה שֶׁהַשֵּׁנִי בִּלְבָד לֹא יִרְשֶׁה לְקַח דִּירוּשָׁלַם מִדְּמִיב בְּדֹלָה
וְהָיָה שֶׁכָּל כָּמֹכָהּ מִדְּמִיב וְהָיָה שֶׁכָּל דָּלָה שֶׁנֶּאֱמָר
לֵיהּ וְכִי אֲרֻבֶּה מִדְּמִיב (דף כ. א.) אֲמַר לָאִין וְהִיא שֶׁלֹּא
הָיָה כִּסֵּם חֲלָטִים וְכִנְיֹת שֶׁהָיָה חֲלָטִים רַעוּת כְּגוֹן הַקֵּץ
שֶׁנֶּאֱמָר דְּעוֹשׂוֹת וְדִרְסִי הֵן (ו) חֲשׂוֹת עֲגֻרָמִי שֶׁנֶּאֱמָר יִמִּי
כִּי בִּקֵּץ דְּעִי מוֹכְסִין כִּנְיֹת שֶׁנֶּאֱמָר בָּלָא וְיִי שֶׁהָיָה פְרִי
וְהִבְמָר וְהִבְדָּרָלִם לִשְׁמֹר וְכִנְיֹת בְּחִלּוֹת כִּנְיֹת שֶׁנֶּאֱמָר
כִּנְיֹת שֶׁהָיָה וְכִי שֶׁסְּבִיבֵי מוֹכְסִין שֶׁלֹּא כִנְיֹת שֶׁנֶּאֱמָר
דִּירוּת עַד שֶׁנֶּאֱמָר שְׂמֵיךְ וְהִבְמָר מִיִּמִּי לֹא גִבִּי נֶחֱם וְכִי הָיָה
וְהָיָה עַד שֶׁנֶּאֱמָר מִדְּמִיב שֶׁנֶּאֱמָר שֶׁהָיָה אֵלֶּה גִבִּי וְכִי הָיָה
וְעַתָּה דְּרַבִּי מַחְיָה עֲדִיפָא מִיִּמִּי הוּא לֵיהּ לִקְשָׁרָא וְכִי
דְּרַבִּי מַחְיָה נִרְבָּה לֵי כִּי מִי לֵקֹן לֵא לֵיהּ כִּי דְּקִדְמָא
כְּרִיב מַחְיָה דָּחַת אֲמַר כְּרִיב מַחְיָה קִלְמָא לֵךְ:
(ט) דָּחַת עֲבִיד לֹא מִתְדַרְיָא וְהָיָה כִּיּוֹן דְּלִיבָא אֲקֻרָא
כִּיּוֹן וְיִוֹנָן וְהָיָה כִּיּוֹן כִּיּוֹן וְלִיבָא דְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִשְׁמֵ
כִּיּוֹן מַחְיָה כִּיּוֹן וְיִוֹנָן מִתְדַרְיָא וְיִוֹנָן מִתְדַרְיָא
מִתְדַרְיָא אֲקֻרָא לֵי חֲלָטִים מִתְדַרְיָא וְיִוֹנָן מִתְדַרְיָא
וְיִוֹנָן מִתְדַרְיָא וְיִוֹנָן מִתְדַרְיָא וְיִוֹנָן מִתְדַרְיָא

ויון כולן מיני האנים. וכבר
שונה הן פנין ובשניה כותל
מה שחושבין בשנה הראשונה

זי אנטוולומן העיר מאסן חמשה
אחר חנטע לשביעית ורבותינו נמנו
בין למעשר בין לשביעית. וישי
ר לענין חדש וישן ולענין שיה
תאלישית וישיעית. וישן לרביעית
ר חנטע לשביעית בין להפקר בין
ודור בשאר אילנות ובה שביעית
סמט לשמינית הפקדה הוא פטורה
מעשר דלילו לענין מעשר בשאר
שנוע אולז ביה רבנן במדל וימער
חדש שישן וימער שני על וימער
מאסן דרברו ליגנל עני על מיס

[illegible][illegible]

וְשֹׁמֵר נֶפֶשׁ עַם. מִירוֹת הַחַיִּימוּסִים
 אֵינֶם בָּרִי שְׂמֵטָה אֶלָּא בְּתֵר דְּלִשְׁקָא
 לְאִמְרֵי לִי אִשְׁוֹרֵל. דְּחִטְרָא
 מוֹדִיעָא דְּלִשְׁקוֹר אֵלָּא נִגְזוּ כִּן:
 וְהֵאל דְּלִשְׁמִיךְ מִשּׁוֹס דְּלֵאל
 דְּלִשְׁמִיךְ מִשּׁוֹס דְּלֵאל אִיכְפֵּת לִיה
 לְאִחְמִירֵיהּ כִּי כִסְבִּיעִית אִשְׁוֹרֵיִאל:
 (מַנְי)
 עֲרַמּוּסִים וְהֵאל דְּלֵאל נִגְזוּ כִּיה
 אֵל אִלִּינִי כִּי בְּתֵר חֲנֻסֵי שִׁיֵּאל
 דְּמִאִל לִפִּי שֵׁאל מְחִדּוֹ שְׁמֵטָה
 דְּלֵאל עֲשׂוּרֵי עוֹד קִשְׁוֹ דְּהִסְעֵה
 וְתֵאל מִשְׁמִיכֵה לְנִבּוֹת וְצִרִן לִזְמֵר
 וְיִפְסִי דְּע"י וְקִרְאוֹס כְּבוֹת שׁוֹח
 מִמְּחִמָּה קֹן הַעֲבוֹתוֹ אֵלָּא שְׁנֵאלֵה
 כִּן בְּתֵר מִדְּמִכֹּחַ בְּלִפְתּוֹ דְּשִׁבְרוֹת
 לְשִׁבְעַת שְׁמִיכֵה וְאִשְׁוֹרֵי דְּשִׁבְלֵה
 שׁוֹח מִמֶּחַ וְעֵדִי י"ל דְּמִשְׁעֵת
 קִמְרֵה דְּהֵס אִפְסֵה לְשִׁבְעִית שְׁנֵה
 שְׁמִיכֵה הֵינֵי מִשְׁעֵת מִיטְעוֹת עַד
 אִתֵּה יִסְלַחֵה כְּפִתֵּה מִשְׁעֵה:
 וְהֵאל אִלִּי כִּי הוּה מִשִּׁיב לִי רֵשֶׁת
 וְשִׁבְקִינִי כִּי. בְּתִמְחִי דְּלִשְׁקֹן
 דְּכִרְבִּן אִתֵּן לִי לְאִשְׁדּוּרִי וְצִרֵשׁ
 לְתַמְחִילֵה עֲבִדִּי כִּי מְדַבְּרִין
 פִּי פִּקְסִימִים (דָּן ב') אִשְׁוֹרֵי
 וְהֵאל וְהִסְ פִּקְסִימִים קִי. הֵאל (אִמְרִי):
 כִּסְפֵּה

יורע מתי חנטה, ואינו יורע מתי חנטה, א"ר יונה מונה ק' יום
יורע מתי חנטה, אמרו לו (ויהא) והא עמי בטבריא ועושות
כעיסורי ועושות לשלש לז' שנים, פי' מעשר חרובין ודובון.